

Перегорни сторінку —
на тебе чекає багато
ФЕЯричних
Айседориних справ!

ВЖИ-И-И-ИХ-Х!

Біля сирного печива з'явився крихітний свіжоспечений, ще гарячий яблучний пиріг.

— Можливо, у тебе знайдеться трішки морозива? — спитала Мін'йонетка.

— Думаю, знайдеться! — у захваті відгукнулась я і помчала до холодильника.

— Ось, є!

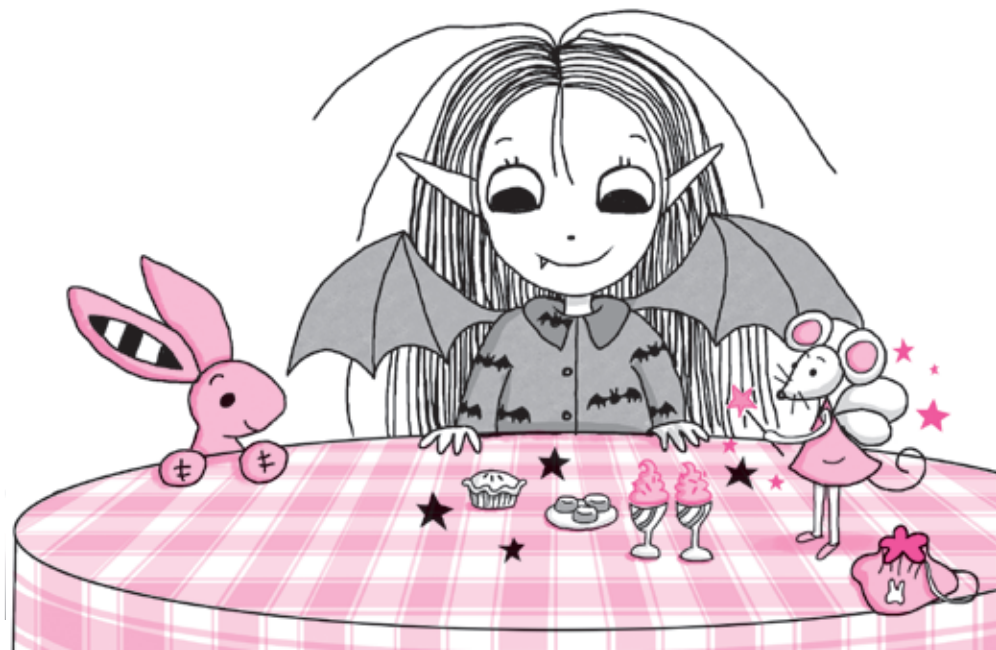
Мін'йонетка востаннє змахнула чарівною паличкою.

ВЖИ-И-И-ИХ-Х!

Коробочка з морозивом зникла, на її місці з'явилися два крихітні пломбіри з фруктами та кремом. Я взяла крихти з присипки для торта і присипала ними хвилястий вершечок збитого крему.

— Який бенкет! — вигукнула Мін'йонетка. — Дякую тобі, Айседоро!

— Гарне? — з надією в голосі запитала я.

— Могло би бути, — відповіла Міньюнетка. — Якби його трішки відполірувати.

— Ох...

— Так, — підтвердила Міньюнетка. — Боюся, що зможу дати за нього лише срібну монетку. Ікло не надто блискуче.

— Але я завжди чищу зуби. — У мені закипало обурення. — Щоранку і щовечора!

— А ти ходиш до вампіра-стоматолога? — спитала Міньюнетка. — Щоб тобі полірували ікла?

І ми з татом пішли. Надворі було темно, завивав вітер.

— Візьми мене за руку, — сказав тато. — Щоб не заблукати дорогою!

Ми разом здійнялися в повітря та піднеслися аж до хмар. Я дуже любила літати, тримаючи татка за руку, адже він літає значно швидше за мене!

Ми розтинали нічне повітря, наближаючись до іншого краю міста, де поміж двома будинками пролягла крихітна алея.

